

Sessizce Kırılır Haysiyet

– de_soulmate · 19 Haziran 2010

"Sahteydi yüzüme gülüşün bile Beni sevmediğin belliydi zaten" Ne arıyordum gözlerinde
Tezgahtan düşer gibi düştüm hazırlıksız
Yetmezmiş gibi kaldırımların engebeli yokuşları
Ana kucağından sılaya göçmek gibidir olsa da kanamasız
Hele bir de sarılmamışsa boynuna bir damla gözyaşı
Düşersin s/ağır geceye, ayrılık iflahsız

Gece terk edilişler tedirgin, ağırlı ve korkuludur
Savurur öfkeli rüzgâr dişi bir it gibi sokağa
Ucuzlatılmış bir aşkın(?) etiketi yapıştırılır alınının duvarına Ve adın yosma...
Oysa her sokak biraz kadındır ağlamaklı
Belki bu yüzden en çok çıkmaz sokaklar sırtını sıvazlar
Yüksek rakımlı sevdalar
Yüksek ökçeli topuklarda daha mı çabuk kırılır acaba
Bilmezler kaç numara küçük ayağında ayakkabı
Ve topuğu merdiven aşka

Şimdi kimi sevsem
Uçuklayacak dudağımda sev(iş)meler
Ruhsal bir felakettir kullanılmışlık duygusu
Parmak ucunla bile dokunmamışken saçlarına ve avuçlarına
Kısır bir günahın zührevi korkusu
Şimdiden sonra doğacak güneş ölü ve ay yırtık
Zira;
Şangırdamadan sessizce kırılır haysiyet
Yarın
Hüznü dölleyecek gün
Acılar doğacak
Sakat düşler kucaklayacağım
Çünkü tezat duygularla aşklaştık...

de_soulmate *hiç kimseye....